दिशि मन्दायते तेजो दक्षिणस्यां रवेरि । तस्यामेव रघोः पाण्ड्याः प्रतापं न विषेहिरे ॥

अत्र स्तःसंभविना वस्तुना रिवतेजसो रघुपतापोऽधिक इति व्यतिरेकारुंकारो व्यज्यते ।

> आपतन्तममुं दूरादूरीकृतपराक्रमः । बलोऽवलोकयामास मातङ्गमिव केसरी ॥

अत्रोपमालंकारेण स्वतःसंभविना व्यञ्जकार्थेन बलदेवः क्षणेनैव वेणुदारिणः क्षयं करिष्यतीति वस्तु व्यज्यते ।

गाढकान्तदशनक्षतव्यथासंकटादरिवधूजनस्य यः। ओष्ठविद्वमदलान्यमोचयन्निदशन्युधि रुषा निजाधरम्॥

अत्र स्ततःसंमविना विरोधालंकारेणाधरो निर्देष्टः शत्रवो व्यापादि-ताश्चेति समुचयालंकारो व्यक्त्यः ।

वाक्यार्थो लोकप्रसिद्ध एव ॥ खतःसंभविवस्तुव्यक्त्यालंकारमाह—दिशीति । मन्दायते मृदूभवति । एवकारोऽप्यर्थे । उपमानादुपमेयस्याधिक्यं न्यूनलं व व्यतिरेकस्तस्य व्यङ्गयत्वम् । प्रकृतोपयोगिप्रकर्षनिकर्षयोरन्यतरस्य वोधािभन्नायेण प्रयुक्तधर्मस्य तत्प्रकारत्वासंभवेन तद्बोधानुपपत्या निरुक्तधर्मव्यक्रयकारणमुखेन तद्बो-घोपपत्तौ भवति । दिशीत्यादौ रवितेजसो मार्दवयुक्तो यो निकर्षस्तस्यासत्तवप्रयुक्त रघुप्रतापगतप्रकर्षनिरूपकत्वाभावात्प्रकृतानुपयोगितया मार्दवव्यक्वयसहात्वेन प्रकृती पयोगिनिकर्षप्रत्यायनादु व्यतिरेकस्य व्यक्त्यत्वम् ॥ स्वतःसंभव्यलंकारव्यक्त्रं वस्त्वाह—आपतन्तसिति । अभिमुखमायान्तमित्यर्थः । अमुं वेणुदारिणम्। ऊरीकृतपराक्रमः खीकृतविक्रमः । कृतयुद्धप्रतिज्ञ इति यावत् । बलो वलदेवः। विपुलविकमत्वेन वलस्य केसरिसाद्दर्य मदान्धत्वेन वेणुदारिणो मातङ्गसाद्दर्य लोकप्रसिद्धमेव ॥ खतःसंभव्यलंकारव्यक्र्यमलंकारमाह—गाढेति । गाहकान्तर रानक्षतजन्यव्यथैव संकटो विपत् तस्मात् । ओष्ठा एव विद्वमस्य प्रवालस्य द्वा^{ति} खण्डानि । क्रोधेन निजाधरं निर्देश्य निहते शत्रौ तद्वधूनां कान्तकर्तव्यो रितकारी नोऽधरदंशो निवर्तत इलर्थः । अधरस्य निर्दशनेन व्यथाया उत्पत्तिरेव न तु गोवः नमिलापाततो विरोधः । आश्रयमेदे त्वविरोध एव । ज्यापादिता मारिताः। 'धुनोति चासिं तनुते च कीर्तिम्' इलादावेकाधिकरणे चैष दृश्यत इति वस्यमा णवदत्र कार्यकारणकालनियमविपर्ययरूपाति शयोक्तिमूलं कियायौगपर्यं समुख्यः।

^{1.} वेणुदारिण इति । वेणुदारिसंज्ञको वाणासुरतनयः॥

१. 'व्यञ्जक' इति नास्ति क-पुस्तके.